

ŞİMDİ EĞİTİM ZAMANI

Aydınlık Dergisi, 2 Eylül 2007

Yıldırım Koç

Geçenlerde bir kişi, çeşitli işkollarındaki uyuşmazlıkların, yeni bir işçi eylemliliğinin habercisi olup olmadığını sordu. Ben de işçi eylemliliğinde kitlesel bir yükseliş beklentisi içinde olmadığını söyledim. Nitekim, bu konuşmadan bir hafta sonra Hava-İş'in ve Denizciler Sendikası'nın toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşmaya varıldı. Diğer bazı işkollarındaki uyuşmazlıklar da büyük ve toplumu etkileyici eylemlere dönüşmedi. Kamu çalışanlarının ise yalnızca KESK içinde örgütlü kesimi varolan toplu sözleşme ve grev haklarını kullanma çabası içinde bazı eylemler gerçekleştiriyor. Ancak bu eylemlerde de büyük bir kitlesellik yok.

Bu sessizliğin nedenleri tartışılabilir. Ancak benim vurgulamak istediğim nokta, böylesi dönemlerin eğitim için kullanılması gerektiği. Tabii ki örgütlenme çabaları ve eylemler sürmeli. Ancak bunların yüzbinlerce işçiyi ve memuru kapsayamadığı durumlarda, önderlik potansiyeli taşıyan kişilerin eğitimi son derece önemli. Bugünün görevi, özellikle öncü unsurların eğitimidir.

İşçinin ve kamu çalışanının eğitimini çeşitli kurumlar yapabilir. Bu konuda ilk akla gelen kurum, doğal olarak, sendikalar. Ancak bu eğitim görevinin yalnızca sendikaların tekelinde olduğu da düşünülmemeli. Siyasi partiler de bu konuda daha faal olabilir. Bazı bölgelerde kurulan dernekler de eğitim sürecine katkıda bulunabilir.

İşçilerin ve kamu çalışanlarının eğitiminde iki noktanın önemli olduğunu düşünüyorum.

Bunlardan birincisi, genel bir yaklaşım sağlanması. Bu genel yaklaşım geniş bir birikimi öngörür. Örneğin, 1967 yılında DİSK'in kuruluşunun tam olarak anlaşılabilmesi için o dönemde Sovyetler Birliği'nin ve ABD'nin Ortadoğu politikalarının bilinmesi ve Soğuk Savaş'ın Türkiye'ye yansımalarının kavranması gerekir. Hayatın birçok alanındaki gelişmeler işçi sınıfı hareketini bir biçimde etkiler. Sorunun karmaşıklığının anlaşılması, genel bir stratejinin oluşturulması açısından önemlidir. Bugün işçi sınıfının nicel olarak hızla büyüdüğü koşullarda, sendikacılık hareketi sürekli kan kaybetmektedir. Bunun nedenlerinin tartışılması ve bu sıkıntıların aşılması için yapılması gerekenlerin tartışılması, eğitimin birinci ayağıdır. Bu nokta, hayatın içindeki insanların gözlemleriyle ve mücadele içindeki insanların değerlendirmeleriyle daha da zenginleşecektir.

Diğer nokta, teknik donanımdır. Konuyla ilgilenen kişi kendi alanındaki mevzuatı ve uygulamayı bilmezse, zamanı geldiğinde doğru önderlik yapamaz, önderlik etmeye çalıştığı kitleye güven veremez.

Geçmişte bu tür eğitimlerde ana eğitim araçları, kitaplar ve broşürlerdi. Benim kişisel eğilimim broşürlerden yana. 1974 yılında Tüm İktisatçılar Birliği'ni kurduğumuzda işçi eğitim dizisi çıkarmıştık. Diyalog biçiminde yazılan ve çok ucuza satılan bu kitapçıklar, genellikle 32 – 64 sayfa arasındaydı ve birçok insana genel bazı bilgileri vermede çok yararlı olmuştu. Daha sonra benzer bir uygulamayı 1991-1992 yıllarında BİLAR'da yaptık. Temel bilgileri özet olarak veren, anlaşılır bir dille yazılmış, bilgiyi derinleştirme gereksinimini hissettiren kitapçıkların önemi bugün de büyüktür. Daha ayrıntılı değerlendirmeler ise kitaplar aracılığıyla sağlanabilir.

Ancak günümüzde üç yeni araç daha var. Bunlardan da etkili bir biçimde yararlanmak şart.

Birincisi, televizyon. Ulusal Kanal'da bu konuda çeşitli programlar yıllardır yayınlanıyor. Mehmet Akkaya ile ben de bir yılı aşkın süredir her hafta 40 dakikalık bir program yapıyoruz. Ayrıca, sendikacılık okulu adıyla da 15'er dakikalık ek bir program söz konusu. Ulusal Kanal'ın bu programlarının izlenmesi ve izlettirilmesi, bu alandaki birikime katkıda bulunacaktır.

Günümüzde giderek daha fazla sayıda insan internet kullanmaktadır. İnternetteki kaynaklar doğru kullanılırsa, güvenilir bilgiye en kısa sürede erişmek olanaklıdır. İşçi sınıfı ve sendikacılık hareketi konusunda çeşitli siteler vardır. Ancak, işçi sınıfı mücadelesinde anti-emperyalizmi ve ulusalcılığı temel alanların bu alanda uzmanlaşmış bir sitesi henüz yok. Böyle bir sitenin yapılması ve birçok insanın katkısıyla zenginleştirilmesi de önemli görevlerden biri.

İnternet, değişik yerlerde yaşayan insanların belirli bir saatte bilgisayar başına geçtiklerinde sesli olarak tartışmalarına da olanak veriyor. Bu tartışmalar sırasında birkaç kişinin de görüntülü olarak izlenmesi olanaklı. Böylece, ülkemizin değişik bölgesinde işçi sınıfı hareketi içinde olan veya bu konuyla yakından ilgilenen kişiler, herkesin katılabileceği bir tartışma ortamına girebilirler. Örneğin, her hafta birkaç saat içinde, o günlerdeki sendikal gelişmeler özetlenebilir, belirli bir konuda sunuş yapılabilir ve tartışmaya geçilebilir.

Anlaşıldığı kadarıyla, günümüzün görevi eğitimidir. İşçi sınıfı ve sendikacılık hareketi içinde daha güçlü bir yere sahip olmanın yolu, bu alanı öğrenmekten geçmektedir. Bugün teknolojinin bize sağladığı olanaklardan yararlanılırsa, bugünkü sessizliğin sona erdiği dönemde işçi sınıfının yükselecek mücadelesinin daha iyi sonuçlar alması sağlanabilir.